

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

«Για το Σχέδιο Νόμου που έχει τεθεί για διαβούλευση»

Το Σχέδιο Νόμου που έχει τεθεί σε διαβούλευση, δεν λύνει καίρια προβλήματα όπως η υποχρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, η αξιολόγηση και εποπτεία των πτυχίων των κολεγίων, η φοιτητική στέγη, κ.α. και, στο σύνολό του, βρίσκεται στον αντίποδα της σύγχρονης, δωρεάν και υψηλής ποιότητας Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που έχει ανάγκη η νεολαία και η χώρα μας.

Δημιουργούνται συνθήκες που υπονομεύουν τον Δημόσιο χαρακτήρα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, όπως ρητά αναφέρεται στο Σύνταγμα, καθώς ζητείται από τα Πανεπιστήμια να λειτουργήσουν ως ιδιωτικές Επιχειρήσεις και να αναζητήσουν επιπρόσθετους πόρους για την ανάπτυξή τους, πάντα κάτω από την επικυριαρχία της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Επιπρόσθετα, με πλήθος λεπτομερών διατάξεων, κάνει τα πράγματα ακόμη χειρότερα, διατρανώνει την έλλειψη εμπιστοσύνης στην ακαδημαϊκή κοινότητα, ενώ παράλληλα περιορίζει σημαντικά ατομικές ακαδημαϊκές ελευθερίες των μελών ΔΕΠ.

Με το παρόν Σχέδιο Νόμου περιορίζονται σημαντικά οι δημοκρατικές διαδικασίες στη διοίκηση των Πανεπιστημίων και οδηγούμαστε σε ένα Πανεπιστήμιο αυταρχικό, αντιδημοκρατικό, υπερσυγκεντρωτικό και εν τέλει αναποτελεσματικό.

Ειδικότερα :

- Εισάγει ένα υπερσυγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης και υπερρυθμίζει, με πλήθος λεπτομερειών, ομοιόμορφα και ισοπεδωτικά, τις ακαδημαϊκές λειτουργίες - συγκεντρώνοντας μονομερώς τις στρατηγικές αποφάσεις και άλλες σημαντικές αρμοδιότητες στον Πρύτανη και στο Συμβούλιο Διοίκησης εις βάρος της Συγκλήτου. Επιπρόσθετα, καταργείται το Πρυτανικό Συμβούλιο, με αποτέλεσμα το Πανεπιστήμιο να λειτουργεί πλέον ερήμην της ακαδημαϊκής κοινότητας. Το τρίπτυχο Πρύτανης - Συμβούλιο Διοίκησης - Εκτελεστικός Διευθυντής έχει όλη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

την ευθύνη για την ακαδημαϊκή-διοικητική-οικονομική λειτουργία του ιδρύματος, ενώ η Σύγκλητος αποκτά ρόλο ουσιαστικά διακοσμητικό. Εκτός όμως από συγκεντρωτικό, το μοντέλο διοίκησης είναι και αντιδημοκρατικό, δεδομένου ότι ο Πρύτανης, οι Αντιπρυτάνεις και οι Κοσμήτορες διορίζονται από το Συμβούλιο, καταστρατηγώντας κάθε έννοια άμεσης εκλογικής διαδικασίας.

- **Η πρόβλεψη του άρθρου 21 σύμφωνα** με την οποία η ίδρυση, συγχώνευση και κατάργηση ακαδημαϊκής μονάδας πραγματοποιείται με προεδρικό διάταγμα χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου, καταργεί στην πράξη κάθε λογική διαλόγου και έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.
- Θεσπίζεται η δυνατότητα ίδρυσης πληθώρας νέων προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών χωρίς πρόνοια για αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των μελών ΔΕΠ και του διοικητικού προσωπικού που θα τα υποστηρίξει, και χωρίς να προβλέπεται η βελτίωση των υποδομών.
- Η θέσπιση Τμημάτων Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνολογίας μικρότερης διάρκειας, αποτελεί ουσιαστικά μια οπισθοδρόμηση και, εμμέσως πλην σαφώς, μια προσπάθεια επανίδρυσης των ΤΕΙ.
- Η δυνατότητα που δίνεται σε ομότιμους καθηγητές και στα αφυπηρετήσαντα μέλη ΔΕΠ να έχουν εκπαιδευτική δραστηριότητα ιδιαίτερα σε προπτυχιακά προγράμματα σπουδών χωρίς κανένα περιορισμό, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με αυτό που χρειάζονται τα Πανεπιστήμια: να δοθεί τόπος στους νέους που δεν βρίσκουν διεξόδους στη χώρα μας και αναγκάζονται να μεταναστεύσουν και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους αλλού. Ταυτόχρονα, η φιλοσοφία της επένδυσης σε ομότιμους και αφυπηρετήσαντες καθηγητές, πρακτικά θέτει εμπόδια στην αναπτυξιακή προοπτική των Πανεπιστήμιων, που μπορεί να προοικονομηθεί μόνο με την στελέχωση με νέα μέλη ΔΕΠ.
- Εισάγει με πολλές και διαφορετικές ονομασίες νέο διδακτικό, ερευνητικό αλλά και κλινικό προσωπικό στα Πανεπιστήμια, το οποίο όμως μισθοδοτείται κυρίως από ιδιωτικά κονδύλια.
- Οι διατάξεις για την εκλογή και εξέλιξη των μελών ΔΕΠ χαρακτηρίζονται από έλλειψη εμπιστοσύνης στην ακαδημαϊκή κοινότητα και στοιχειώδους ακαδημαϊκής δεοντολογίας.
- Οι διατάξεις για τις μετακινήσεις μελών ΔΕΠ, ακόμη και εντός τους ίδιου ιδρύματος, στην πραγματικότητα,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο υλοποίησης, που εν τέλει οδηγεί στον δραστικό περιορισμό αυτών.

- Καταργεί τη μονιμότητα των επίκουρων καθηγητών, θέτει σε αμφισβήτηση τη θέση και τα δικαιώματα των υπηρετούντων Λεκτόρων (Λεκτόρων και Λεκτόρων Εφαρμογών), περιορίζει τη συμμετοχή των αναπληρωτών καθηγητών στα όργανα διοίκησης, κάτι που δεν έχει καμιά λογική, οδηγώντας σε ένα πανεπιστήμιο όπου η «καθηγητική έδρα» θα έχει πάλι απεριόριστη δύναμη.
- Υποβαθμίζει ακόμη περισσότερο την εκπροσώπηση των ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ στη Γενική Συνέλευση του Τομέα, αφού ορίζει τη συμμετοχή ενός κοινού εκπροσώπου για τις τρεις αυτές κατηγορίες προσωπικού αντί για έναν από κάθε κατηγορία, όπως ίσχυε με τον Ν 4485/2017.
- Δεν υπάρχει ούτε μια διάταξη που να απαντά στα σοβαρά ζητήματα υποστελέχωσης, όσον αφορά στο διοικητικό προσωπικό, που αντιμετωπίζουν τα Πανεπιστήμια. Αντίθετα, δημιουργούνται και νέες δομές, οι οποίες όπως αναφέρεται ξεκάθαρα "όπου δεν επαρκεί το τακτικό προσωπικό, οι δομές θα στελεχώνονται με συμβασιούχους"! Ήτοι, το σχέδιο νόμου μονιμοποιεί και επεκτείνει τις ελαστικές σχέσεις εργασίας.
- Δεν αναφέρεται πουθενά αύξηση δαπανών για την παιδεία, αύξηση του μισθολογίου των μελών ΔΕΠ, καθώς επίσης και για πρόσληψη προσωπικού όλων των κατηγοριών, κάτι που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη συνεχή αναζήτηση αύξησης των αποδοχών, σε βάρος της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού και ερευνητικού έργου.
- Εισάγει νέους τύπους πτυχίων και σπουδών (διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα πτυχίων σε πανσπερμία τίτλων σπουδών), με πλήρη αποσύνδεση από το επάγγελμα, υπονομεύοντας έτσι την αξία του πτυχίου και συμβάλει στην παραγωγή πτυχιούχων «πολλών ταχυτήτων». Η δημιουργία διπλών προγραμμάτων σπουδών πρώτου κύκλου ενέχει τον κίνδυνο ρευστοποίησης των προγραμμάτων σπουδών του δεύτερου γνωστικού αντικειμένου και δημιουργεί ερωτηματικά αναφορικά με τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων.
- Όπως προϊδεάζουν οι διατάξεις για τον ΔΟΑΤΑΠ, επεκτείνεται το σημερινό νομικό πλαίσιο αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και ισοδυναμίας πτυχίων Πανεπιστημίων εξωτερικού και ιδιαίτερα των κολεγίων, για τα οποία δεν λαμβάνεται καμία πρόνοια για την αξιολόγηση των υποδομών τους, του διδακτικού προσωπικού, καθώς επίσης και για την εποπτεία των προγραμμάτων σπουδών τους.
- Το Σχέδιο Νόμου συντάχθηκε χωρίς τη συμμετοχή της ακαδημαϊκής κοινότητας, ενώ παράλληλα είναι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

νομοτεχνικά ατελές, με μεγάλες ασάφειες και κενά λόγω της κατάργησης των Ν. 4009/2011 και 4485/2017, χωρίς την ύπαρξη των αναγκαίων μεταβατικών διατάξεων.

Με αίσθηση ευθύνης, καλούμε το ΥΠΑΙΘ και την Κυβέρνηση να αποσύρουν αυτό το σχέδιο νόμου, που συντρίβει ακαδημαϊκά και διοικητικά το ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο και συρρικνώνει ακόμα περισσότερο τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα του.

Πιο συγκεκριμένα ζητούμε από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

- Να αφουγκραστεί την Πανεπιστημιακή Κοινότητα και να μην καταθέσει προς ψήφιση στη Βουλή αυτό το Νόμο-Πλαίσιο.
- Να σεβαστεί και να ενισχύσει το αυτοδιοίκητο του Ελληνικού Δημόσιου Πανεπιστημίου.
- Να προσαυξήσει τις διαθέσιμες θέσεις μελών ΔΕΠ στα Πανεπιστήμια της χώρας, που μαστίζονται από υποχρηματοδότηση.
- Να ανοίξει ουσιαστικό διάλογο με την ακαδημαϊκή κοινότητα, η οποία συνεχίζει, κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, με πενιχρούς πόρους, να παρέχει ύψιστης ακαδημαϊκής ποιότητας έργο.

Οι αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στην παιδεία απαιτούν συγκλίσεις και ευρύτατη πολιτική συναίνεση, για να μην ανατραπούν από τον επόμενο υπουργό, να εφαρμοστούν, να αποδώσουν και να διορθωθούν μέσα από διαρκή αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Η έναρξη μιας ουσιαστικής συζήτησης αναφορικά με το αναγκαίο πλαίσιο λειτουργίας για τα πανεπιστήμια, χωρίς ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, και με ουσιαστική συμβολή όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας είναι αναγκαία προϋπόθεση για οποιοδήποτε πλαίσιο αλλαγών στα Πανεπιστήμια.

Η Πανεπιστημιακή κοινότητα καλείται σε εγρήγορση, για δυναμικές κινητοποιήσεις, που θα καθοριστούν σε συνεργασία με την ΠΟΣΔΕΠ και τους υπόλοιπους Συλλόγους της χώρας.